

Pinsefisk 2018 - Jomfruhummer
HAV i Torvehallerne

Hvorfor fejrer vi pinse?

Ja, det er jo forår og derfor dejligt med et par dage i haven og tid til en øl med vennerne. Men hvorfor har vi egentlig sådan en ekstra fridag.

Hvad handler pinsen om?

Det er der ikke så mange danskere, der kan svare på på stående fod.

Og det skyldes måske, at der indtil for 15 år siden ikke var nogen tradition for, hvad vi skulle spise til Pinse. For danskere husker med maven.

Så når vi spiser flæskesteg og and eller gås med svesker og æbler og rødkål og brunede kartofler og får risalamande bagefter - så husker vi historien om at Jesus blev ført i en stald i Betlehem med hyrder og konger og Dejlig er den himmel blå.

Og når vi i foråret spiser æg og lam og nogle af det første grønne fra haven, så kommer vi tanke om beretningen om det sidste måltid, Jesus spiste med sine disciple, og historien om hans død på korset og hans opstandelse påskemorgen.

Men da vi ikke vidste, hvad vi skulle spise til pinse, var det svært at huske, hvorfor vi fejrer pinse. Nu er vi så rundt om i Danmark begyndt at spise fisk til Pinse. Det begyndte i Roskilde men bredte sig med fiskehandlerne ud over hele landet, og nu står vi så her hos HAV i Torvehallerne i dag og skal kære årets pinsefisk.

Og hvorfor skal vi så spise fisk til pinse?

Det skal vi fordi vi her til lands er forkælet med en masse herlige friske fisk og skaldyr. De smager dejligt, og de er sunde. Og de passer både til et godt glas hvidvin og en øl og en snaps. Og så minder fisken os om den historie, som er baggrunden for, at vi fejrer pinse.

Pinsen er nemlig den kristne kirkes fødselsdag. De første af de 12 disciple, der sluttede sig til Jesus og fulgte ham, var fiskere. Noget af det første der havde fanget dem ved Jesus ud over hans oplysende og oplivende og provokerende historier f.eks.

den om den barmhjertige samaritaner, og den med den fortabte søn - det var den måde han første gang han mødte dem, havde opfordret dem til midt om dagen at sejle ud for at fiske - og de havde fået nettene overfyldte.

Noget af det sidste de huskede fra deres samliv med ham var, at han efter sin død og opstandelse havde siddet og stegt en fisk ved bredden af Genesareth sø, der havde de genkendt ham, og han havde givet den opgave at fortælle hans historier og historien om ham som Guds kærlighed midt i verden, videre til alle mennesker.

Han pustede på dem, så de kunne mærke, at det her var nærværende nutid og ikke bare en støvet beretning fra gamle dage. Det var som om noget tændte i dem, ja som om flammer lyste over deres hoveder, og de begyndte at fortælle det de havde hørt og set og oplevet sammen med Jesus videre til andre på alverdens sprog. De talte i munden på hinanden, så folk, der kom forbi troede, de havde fået en tår over tørsten. Men det var nu ikke fuldemandssnak. Det var verdens vigtigste og mest glædelige historie om kærlighed, værdighed og forsoning.

Kernen i det de fortalte forkortede de ned til en trosbekendelse, der lød sådan her: Jesus Kristus Guds Søn Frelseren. Forbogstaverne i de fem ord dannede ordet IKTYS, som betyder FISK på græsk. Og det blev de kristnes symbol før man fandt på at bruge korset som kendetegn på kristendommen.

Så derfor: fisk og skaldyr til pinse!

Årets pinefisk: JOMFRUHUMMEREN.

Den ligner med lidt god vilje en orange flamme som den, der brændte over hovederne på disciplene.

De bedste jomfruhummere i Europa bliver fanget i Kattegat. Mange af dem bliver landet på Læsø, hvor jeg er så heldig at have sommerhus.

De smager fantastisk, kogte eller grillede på en skive hjemmebagt brød eller sammen med en skål salat – og med et koldt glas hvidvin til.

God appetit og glædelig Pinse.